

SKAUTI KOMÁROV

historie komárovských skautů

info@skautikomarov.cz

+420 604 716 476

www.skautikomarov.cz

O oddílu: Skautské tábory

Mezi lety 1945 a 1948 byly komárovským střediskem uspořádány tři skautské tábory, jichž se společně zúčastnili členové všech komárovských chlapeckých oddílů.

Ten první probíhal u [Podmokelského mlýna](#) v údolí Zbirožského potoka začátkem léta 1946, konkrétně v termínu **od 1. do 15. 7. 1946**. Byl dobře organizovaný a na pěkném místě, kterému se mnohem později začalo říkat „V táboře“. Dopravu materiálu pro táboření zajišťoval oddíl pan Josef Kouba z Komárova¹ Josef Kouba pracoval jako řidič nákladního automobilu u svého strýce Haška, který vlastnil malou dopravní firmu v Komárově pod Chlumem. Po znárodnění firmy v roce 1948 přešel i s auty pod nově založené ČSAD Hořovice, kde pracoval až do důchodu.. Na korbě jeho nákladního automobilu se s ním k tábořišti dopravili i mladší členové komárovského oddílu. Ti starší však vyrazili z Komárova pěšky, což znamenalo zhruba třicet kilometrů dlouhý a náročný pochod.

Jednalo se o skutečný „zálesácký“ tábor. Kluci si jej celý postavili sami a stejně tak si po celou dobu táboření sami vařili. O zásobování se svědomitě staral **Miloslav Mraček - Kazan**, který veškerý proviant zajišťoval na svém motocyklu. Mléko a ostatní potraviny odebírali táborníci od sedláků z blízkých Podmokel, chléb pak kupovali přímo v nedalekém mlýně. Ten, společně s přilehlým zemědělským hospodářstvím, pekárnou a pilou, patřil mlynáři **Františku Froňkovi**, který byl za války vedoucím místního protinacistického odboje a po jeho vyzrazení se až do osvobození skrýval v křivoklátských lesích. Jeho chléb byl vyhlášený po celém širokém okolí a do okolních vesnic jej rozváželi až do roku 1952.

Zdirad Mraček na bratrově motocyklu (1946)

Na jídlo si nikdo z táborníků nestěžoval. A to navzdory tomu, že na jídelním lístku převažovala jednoduchá a skromná jídla. Jednalo se zejména o různé bramborové či špekáčkové guláše, brambory s tvarohem, ovocné knedlíky, placky a podobně. Nutno říci, že v té době byly potraviny ještě stále na potravinové lístky a kvůli přidělovému systému se často špatně a poměrně těžce sháněly.

Činnost na táboře se příliš nelišila od činnosti na jiných, podobných táborech tehdy i dnes. Hrály se různé hry, vyráželo se na výlety do okolí, zpívalo se, lovili se bobříci, plnila Tři orlí péra či jiné zkoušky a užívalo se prázdninových radostí tábornického života.

Čas od času se táborníci vypravili na pomoc místním sedlákům při žních a s dalšími souvisejícími pracemi. Nedaleko tábořiště byla v lesích ukryta divoká a romantická Skryjská jezírka, kam bylo možné zajít se vykoupat a zchladit v horkých letních dnech. Blízký potůček rovněž nabízel zábavu v podobě chytání pstruhů do ruky, což se občas promítlo i v táborovém jídelníčku.

Na táboře nebyla nouze ani o výtvarné a řemeslné aktivity. K těm přispíval zejména **Jaroslav Dvořák**, který byl velice zručným řezbářem a ze dřeva vyřezával klukům i celému oddílu nádherné totemy. **Rudolf Soukup** pak zase nádherně maloval a jeho obrázky či karikatury zdobily nejen oddílovou kroniku, ale rovněž i osobní skautské deníky kluků.

Na fotografiích z tábora v roce 1946 se objevuje také neobvyklé množství radiové techniky, kterou komárovští skauti pravděpodobně využívali ke svému programu a zábavě. Vše měl nejspíš „na svědomí“ tehdejší člen oddílu **Sáša Křikava**, který byl držitelem skautské odbornosti **Radiotechnik**, a pro kterého byl tento obor velkým koníčkem.

Na první fotografii je Sáša Křikava s polním bateriovým rádiem Blaupunkt německé výroby, který byl původně určený pro Wehrmacht. Na snímku vlevo dole je pak krystalový rozhlasový přijímač vlastní výroby. Na dvou fotografiích vpravo můžeme vidět způsob táborového využití reproduktoru, který nejspíš pochází z nějakého školního, či vojenského polního rozhlasu. Dost možná, že jej komárovští skauti používali na ozvučení ranních rozcviček.

Z vyprávění bývalého člena oddílu, pana **Jaroslava Korejčíka**, a některých dalších historických dokumentů rovněž víme, že táborníci udržovali přátelské vztahy i s ostatními skautskými tábory, kterých bylo v podmokelském údolí několik. Zmínit zde můžeme jednak přátelskou návštěvu chlapců ze 2. rokycanského oddílu Střela v táboře komárovských kluků, a o rok později naopak účast Komárováků u táborového ohně pražských skautek tábořících nedaleko Skryjských jezírek. Z této návštěvy se dochovala vzpomínka o povedeném a veselém výstupu bratranců **Václava a Jaroslava Korejčíka** s písničkou „[Válka na dvorku](#)“.

Táborová kronika 2. rokycanského skautského oddílu Střela, který začátkem léta roku 1946 (30.6.1946 – 14.7.1946) tábořil v údolí Zbirožského potoka pod Ostrovcem. Tábor se nacházel nedaleko Čihákovice mlýna, na soutoku Zbirožského a Mlečického (dnes Vejvanovského) potoka, což je jen kousek od místa, kde v témže roce tábořili i komárovští skauti. Zápis z 12. července 1946 popisuje návštěvu rokycanských skautů v

okolních táborech, z nichž jedním byl i tábor Komárováků! Poodhaluje nám nejen termín, kdy v údolí Podmokelského mlýna tábořili komárovští kluci, ale i jeho podobu a prosté vybavení.

Druhý tábor se uskutečnil v roce 1947 a byl z hlediska organizace trochu slabší. Tábořiště nebylo vybráno předem, nebo jej někdo špatně vyjednal s úřady, a proto bylo nutné improvizovat. Po dlouhém hledání vhodného místa se klukům nakonec podařilo utábořit opět v údolí [Zbirožského potoka](#), tentokrát však dále proti proudu, na malé planince nedaleko nové, ale opuštěné „židovské“ vily, poblíž osady Ostrovec.

Na základě této anabáze vznikla písnička, která se dodnes zachovala a dává naději, že se tábor, navzdory všem počátečním obtížím, nakonec přeci jen podařil. Její melodii již není možné bohužel interpretovat, jednalo se prý však o kombinaci několika různých lidových písní.

*Od MNV postupují nazpátek k hájovně,
všude rady poskytují, ale místo žádné.
Rázem se sešeří a nikdo z nich už nevěří,
že si ještě dnes skautský tábor postaví.
Nikde není kousek, kam bysme se vešli,
nikde není kousek na rovince.
Hory jsme zběhali, boty promáčeli,
až jsme si rýmu ulovili.
Když tu náhle v houští na kraji potoka
v bodláčí se topí bahenní planinka.
Zde se usídlíme, to zabydlíme, nejde to jináč,
řekl hlasem kmeta, stařešina bratr Štětináč.
Bodláčí posekáme, semhle Patrolku dáme,
na tom mraveništi, na vršíčku bude vůdce náš.
Rozhodnuto, ujednáno, začalo se přenášet,
když tu náhle za chvíličky stály stany jako květ.
Touto písní chcem vám říci radu pro pět generací:
že staří Čechové bývali koumáci.*

Jedna z mála fotografií skautského tábora komárovských skautů
nedaleko osady Ostrovec (1947)

[DALŠÍ KAPITOLA: ZÁNİK ODDÍLU](#)